

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

ligge her, så er der i virkeligheden ingen sikring deri, for det er det samme vælgerkorps, og det er den samme repræsentation for befolkningen, man finder i et etkammer valgt efter den nye grundlovs regler.

Jeg har kun villet fastslå, at det ærede medlem ikke har ydet noget som helst positivt bidrag til at få en anden løsning end den, der her foreligger, og derfor er det ærede medlem aldeles uberettiget til at optræde som revser overfor de politiske forhandlinger, der er ført.

(Kort bemærkning).

Rasting: Jeg vil blot have lov at tilføje, at det må bero på en misforståelse, at der skulle være nogen som helst uoverensstemmelse mellem udvalgets ærede ordfører og mig med hensyn til lovgivning på finansloven. Jeg er ganske enig i og mener også her at have givet udtryk for, at i så tilfælde må det ikke komme an på, om loven kalder sig finanslov eller ikke. Lovbestemmelser må kunne komme ud til folkeafstemning. Jeg mener ikke, der er mulighed for misforståelse på dette punkt.

Aksel Larsen: Udvalgets ærede ordfører mener ikke, jeg har ret til at være utilfreds i anledning af, at mit spørgsmål ikke er blevet aftrykt i betænkningen, og han begrundet sin afvisning af min utilfredshed med, at der jo er givet oplysninger til et andet udvalg, nemlig til valglovsudvalget.

Nu må jeg hertil for det første sige, at i valglovsudvalgets betænkning er der heller ikke aftrykt spørgsmål eller svar. Dernæst — ja, jeg bliver nødt til at gøre et lille forsøg på at værne dette tings traditioner og værdighed og praksis —, dernæst er det sådan, at når et udvalg stiller et spørgsmål til et ministerium, så skal det have svar, og så skal spørgsmål og svar aftrykkes i udvalgets betænkning, uanset om tilsvarende spørgsmål måtte være stillet i hundreder af andre udvalg vedrørende hundreder af andre lovgivningsspørgsmål. Man kan ikke klare sig uden om det på denne

måde, og jeg insisterer på, at mit spørgsmål bliver besvaret, og at der bliver trykt et bilag til betænkningen, hvor spørgsmål og svar forekommer.

Det er i debatten om grundlovsforslaget, vi i særdeleshed har beskæftiget os med spørgsmålet om dem, man vil berøve valgretten på grund af, at man har givet dem offentlig understøttelse, der regnes for fattighjælp, og derfor er det rimeligt, at materialet foreligger i rigsdagens tillæg vedrørende denne sag. De oplysninger, jeg har fået, er desværre yderst ufuldstændige, og dem har jeg skaffet mig ad anden vej. Men jeg må erkende, at der var kommet en lidt anden tone på violinen, da det ærede medlem hr. Bomholt i dag spillede, end der var forleden på kontrabassen, da det ærede medlem hr. Hans Hedtoft førte buen. Dengang påstod det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, at det udelukkende var alkoholister og forsømmelige forsørgere, der rammes af bestemmelsen i grundloven om, at folk, der har modtaget offentlig understøttelse, som i lovgivningen henregnes under fattighjælp, ikke har valgret, og det ærede medlem hr. Hans Hedtoft erklærede med fanatisme, at aldrig nogensinde ville han gå med til, at alkoholister og forsømmelige forsørgere skulle have valgret.

Ja, jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde i formiddags, kun endnu en gang gøre opmærksom på, at det ufuldstændige materiale, der halvvejs officielt er fremkommet, viser, at der i hele landet er 58 forsømmelige forsørgere og 144 alkoholister, der er kommet ind under fattighjælpsbestemmelsen og derfor har mistet valgretten, medens der derimod er 5 938 personer, der på grund af modtagen offentlig hjælp under lang tids sygdom har mistet valgretten som følge af fattighjælpsbestemmelsen. Jeg synes, det taler for, at man går ind for vort forslag om, at denne bestemmelse om fattighjælp slettes af grundloven. Hvis man ikke vil gå dertil, at enhver, der drikker sig fuld, skal miste valgretten, hvis man vil holde på, at det kun skal være de fattige, så synes jeg ærlig talt, at land og rige kom vel ikke i fare, fordi det par hundrede